

[Stein.]

lidt efter lidt vil ophøre, naar det bliver fastslaaet, at *alle* Bekendtgørelser, som er af Interesse for Offentligheden i Almindelighed, er at finde i Statstidende; men med Henblik paa en Overgangstid henledes i øvrigt Opmærksomheden paa, at en dobbelt Bekendtgørelse som den foran omhandlede som Følge af Statstidendes billigere Takster meget vel kan blive endog mindre bekostelig end en enkelt Bekendtgørelse i et privat Dagblad, naar man vælger den Fremgangsmaade, som f. Eks. anvendes af Finansministeriet, som i Statstidende lader optage visse udførlige Bekendtgørelser og samtidig i private Dagblade lader optage en kort, men iøjnefaldende Henvisning.“

I det Forsikringstidsskrift, som jeg nævnte før, siges det:

„Vi tvivler ikke om, at Forsikringselskaberne vil vide at paaskønne dette lille ministerielle Tip med Hensyn til, hvorledes de paa andre Omraader kan spare den Merudgift, som Staten ved dette Lovforslag paafører Selskaberne til et Formaals, som den almindelige Forsikringstager vil have vanskeligt ved at forstaa Nyttens af.

Men hvad siger vore Dagblade til denne utilslørede Opfordring til Boykott, og hvad siger Forsikringselskaberne for deres Vedkommende?“

Ja, der er i disse Citater af Bemærkningerne en Tendens, som jeg synes, man maa protestere imod. Hvis man virkelig ved en udvidet Anvendelse af Statstidende kunde inødekomme en Trang til Oplysning for det almindelige Publikum, hvis man var sikker paa fra de forskellige Institutioners og Selskabers Side paa denne Maade at komme i Kontakt med de bestemte Kredse, som man har Interesse i at komme i Berøring med, ja, saa skulde jeg ikke have noget som helst at indvende, men det er slet ikke Tilfældet. Ud over dette, at det altsaa bliver en Tvang, at man skal benytte Statstidende, er den foreslaaede udvidede Anvendelse af Statstidende fuldkommen formaalsløs, idet man gennem sine Bekendtgørelser skal have en ganske bestemt Kreds i Tale, som man ikke ad den Vej faar fat i. Derfor synes jeg, at man endnu en Gang burde overveje disse Ting meget nøje.

Dertil kommer den anden Ting — det er en helt anden Betragtning, som jeg i Fjor strejfede, og som jeg ogsaa ved denne Lejlighed lige vil sige to Ord om. Det er

dette, at der er noget urimeligt i, at man i en Periode, i hvilken der fra det offentlige Side, fra offentlige Institutioner, fra hele Administrationen, stilles uhyre Krav til den samlede Presse om gratis Offentliggørelse af Bekendtgørelser, direkte søger at etablere en Slags Boykott af den samme Presse, saaledes som det altsaa sker gennem Bemærkningerne til dette Lovforslag.

Nu bliver der jo Lejlighed til i Udvalget at tale nærmere om Enkeltheder, men jeg kan, som sagt, ikke foreløbig se, at der er noget som helst Grundlag for den Udvidelse af Statstidendes Omraade, der her er Tale om.

Zahle: Dette Lovforslag har jo flere Gange tidligere været fremme, og der brydes forskellige Interesser i denne Sag, saaledes som det udførligt er paavist af den ærede foregaaende Taler. Jeg tror imidlertid, at Sagens Beskaffenhed er en saadan, at man lettere kommer til en forstandig Løsning af Spørgsmaalet ved Overvejelser i et Udvalg, og da jeg forstod paa den ærede foregaaende Taler, at et saadant vil blive bragt i Forslag, vil jeg her indskrænke mig til at anbefale den Tendens, som ligger til Grund for Lovforslaget.

Statsministeren (Stauning): Hvis jeg ikke havde været saa gammel, som jeg er, vilde jeg formodentlig have undret mig over den Brydning mellem private Interesser og Statsinteresser, som saa stærkt er kommet til Orde fra ærede Talere. Det er jeg for længst ophørt at undre mig over, jeg tager det som noget i hvert Fald under de nuværende Forhold selvfølgeligt.

Med Hensyn til de kritiske Bemærkninger, som er gjort af det ærede 10de Medlem for 5te Kreds (Johannes Jensen), forstod jeg ikke, hvorledes det skulde kunne komme i Konflikt med Loven om Statstidende, at der foreligger et Lovforslag, som, hvis det engang bliver vedtaget, vil medføre, at visse Kundgørelser skal i Registreringstidende. Det kan jeg ikke se. Hvis noget saadant lader sig paa-pege, er jeg taknemmelig for, at det kan blive rettet i Tide, men jeg tror altsaa ikke, at der i den Henseende, som det ærede Medlem nævnte, er nogen Fare.

Jeg kan være enig i den Betragtning, at det ikke bør være Formaallet med dette Lovforslag at skaffe Staten forøgede Indtægter. Derfor har man ogsaa søgt at afpasse Priser, og hvad der i øvrigt staar i Forbindelse med Statstidende, paa en saa-